

Rung Lászlóné

Rung Lászlóné iskolánk történelem-ének szakos tanára.

Középiskolai tanulmányait iskolánkban végezte 1968 és 1972 között. Utána 1972-76 között Szegeden a Juhász Gyula Tanárképző főiskolán tanult, ahol történelem-ének szakos diplomáját megszerezte. 1976 óta dolgozik iskolánkban, pályafutása teljes egészében nálunk zajlott. 1978-81 között végezte el történelemből az egyetemi kiegészítő szakot, így ezután mindkét tárgyat taníthatta.

Szaktanári munkájára a pontosság és lelkiismeretesség jellemző. Egykori szakfelügyelői a következőképpen jellemezték szakmai munkáját:

Folyamatosan igyekszik fejleszteni módszertani eszköztárát. Jó szakmai ismeretekkel rendelkezik, lelkiismeretes, igényes nevelő. Munkája tudatosságra és rendszerességre vall.

Értékes a készségfejlesztő, hangképző munkája. Jól kapcsolta össze az adott zenei stílusokat az adott történelmi korszak társadalmi, esztétikai, művészeti arculatával. Nagyban támaszkodik a tanulók már megszerzett előzetes ismereteire. Jól látja a gimnáziumi énektanítás célját és azon fáradozik, hogy azt megvalósítsa. Választott módszerei jók, alkalmasak rá, hogy a tanulók ezek segítségével a követelményeket elsajátítsák.

Egy ének tanárnak soha nincs könnyű helyzete. Az ének óra egy kicsit mindig a diákokban levő feszültséget levezető szelep szerepét is betölti. Az órát tartó tanárnak ezt nem mindig könnyű tudomásul venni. Így volt ez Rung tanárnővel is. Egy ének óra normális mederben tartása az egyik legnehezebb pedagógiai feladat egy iskolában. A tanárnő ezt végtelen kitartással, hihetetlen energiaráfordítással végezte évtizedeken keresztül és végzi ma is. Nem mindig türelmesen, de mindig megbocsátóan, mindig felemelkedve az időnkénti mélypontokon és hihetetlen, töretlen lelkesedéssel.

Rung tanárnő szaktanári munkája mellett időnként osztályfőnöki feladatokat is ellátott, ami két gyermeke felnevelése mellett nem mindig volt könnyű feladat. A legemlékezetesebb egyik nyolcosztályos gimnáziumi osztályunk végig vitele volt, amely sok pedagógiai, sőt: élettapasztalattal is gazdagította. Azóta szaktanári feladatokat lát el, az utóbbi években pedig „csak” énektanárként végzi munkáját.

Ennek a munkának külön területe az énekkar irányítása, amely évtizedek óta az ő kezében van. Ezekre a „hajnali órákban” zajló énekkari foglalkozásokra nem egyszerű rávenni a tanulókat, de neki ez valahogy mindig sikerült. Ami a gimnazista korosztálynál külön tiszteletre méltó, hogy rá tudta, tudja venni erre a fiúkat is. Egy-egy karácsonyi hangversenyen az énekkarban szerepel 60-70 tanuló, azaz iskolánk minden 10. tanulója! Ezek a hangversenyek külön élményt jelentenek minden résztvevő számára. Negyedszázada zajlanak, és egy kivételével mindet Rung tanárnőnek köszönhattük. Arra is mindig odafigyel, hogy a meghívók is egyediek, szépek, ízlésesek legyenek és minden tőlünk nyugdíjba vonult egykori dolgozónk megkapja.

Nyugdíjasaink már hetekkel előtte nagyon várják ezt az eseményt. A tanárnő pedig mindig tudja emlékezetből kik űk, azt is ki tud eljönni, ki nem és miért nem. Egyáltalán: amit a tanárnő nem tud iskolánk elmúlt négy évtizedéről, azt szinte nem is érdemes tudni. Ha valamit nem tudunk, mindig ő az utolsó, akit megkérdezünk, mert ha ő sem tudja, akkor már nincs kihez fordulni.

Mondhatjuk azt is, hogy a tanárnő iskolánk élő emlékezte és élő lelkiismerete. Nem mindig ő a legderűlátóbb köztünk, de lelkesedése révén újra és újra legyőzi a nehezebb időszakokat, és töretlen optimizmussal és kitartással végzi tovább egész iskolai közösségünk számára nagyon fontos munkáját.

Több évtizedes munkáját a nevelőtestület 2013-ban „Rózsáért” emléklakettel ismerte el.